

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΦΥΟΥΣ

Η ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

(Άρθρον του Γάλλου ιατροῦ Δρος Βικτόρ Ώσέ.)

Ο Μπετόβεν, ὁ μεγαλύτερος μουσουργὸς τῶν αἰώνων, ὑπέφερε σ' ὅλη του τὴ ζωὴ ἀπὸ ἀρρώστειας. Σὲ ἡλικία τριάντα χρονῶν ἦταν κιόλας ἐντελῶς κουφός. Τὶς σονάτες του καὶ τὶς συμφωνίες του, πού ὅλος ὁ κόσμος τὶς ἀκούει πάντα μὲ τὴ μεγαλύτερη εὐχαρίστησι, ὁ ἴδιος τὶς παρακολουθοῦσε μόνο μὲ τὴ σκέψι του καὶ τὶς ζοῦσε μὲ τὴ φαντασία του. Ποτὲ δὲν τὶς ἀκούσε. Τὶ φριχτὸ αὐτὸ γιὰ ἕναν μουσικό! Τὶ ζωὴ στερημένη!

Καὶ πραγματικά, ἡ ζωὴ τοῦ Μπετόβεν ἦταν ἕνα συνεχὲς μαρτύριο! Ἡ κληρονομικότης του ἦταν ἐλεεινὴ. Ἡ μητέρα του πέθανε φθισικὴ καὶ κληρονόμησε ἀπ' αὐτὴν πνεύμονες ἐξαιρετικὰ λεπτούς.

Σὲ ἡλικία δεκαεφτά χρονῶν, ὅπως γράφει ὁ ἴδιος σὲ μιὰ ἐπιστολὴ του, βασανίζοταν ἀπὸ ἀσθμα καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφτανε αὐτὸ, ἔνοιωθε μιὰ μελαγχολία «πού ἦταν μεγάλη ὅσο σχεδὸν κ' ἡ ἀρρώστεια του».

Κάθε χειμῶνα προσεβάλλετο ἀπὸ βρογχίτιδα: «Ὁ χειμῶνας μὲ σκοτῶνει σχεδὸν γράφει. Ὑποφέρω διαρκῶς. Τὸ τρομερὸ μου συνάχι δὲν μ' ἀφήνει οὔτε στιγμὴ καὶ μὲ κρατᾶει διαρκῶς στὸ κρεβάτι». Σὲ ὅλες του τὶς ἐπιστολὰς συναντᾶει κανεὶς τὶς φράσεις: «Ὑποφέρω διαρκῶς», «βρίσκομαι στὸ κρεβάτι», «εἶμαι σὲ κακὰ χάλια» κτλ. Ἀπ' αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ συμπεράνη κανεὶς ποιά ἦταν ἡ κατάστασις τῆς υγείας του.

Συχνὰ ἦταν τόσο ἀρρωστος, ὥστε μόλις ἔφευγαν οἱ φίλοι του πού εἶχαν πάει νὰ μάθουν νέα του, ξεχνούσε τὴν ἰσχυρὴν ἐπίσκεψί του. Μὲ τὸ παραμικρὸ κρύωμα, πάθαινε ὑποτροπὴ βρογχίτιδος ἢ πνευμονίας. Πνιγόταν ἀπὸ τὸ ἀσθμα. Ὁ θήχας, ἕνας ξερός καὶ ἀγριὸς θήχας, τοῦ σπάραζε τὸ λαιμό. Ἡ ἀρρώστεια τῆς μητέρας του τὸν ἐτρόμαζε. Φοβόταν τὴ φυματίωσι, προπάντων ἀπὸ τότε πού ἕνας γιατρός του εἶχε πῆ ὅτι ἡ ἀρρώστεια του ἦταν μιὰ «ἀρρώστεια τοῦ στήθους». Ἡ φίλη τοῦ Μπετόβεν δεσποινὶς ντέλ Ρίο γράφει στὸ ἡμερολόγιό της ὅτι ὁ μέγας συνθέτης συνήθιζε νὰ φτύνη στὸ μαντῆλι του καὶ νὰ κυττάζῃ κάθε φορὰ τὸ σάλιο του γιὰ νὰ δῆ μήπως ἦταν ματωμένο.

* * *

Μὲ τὸν καιρὸ καὶ μὲ ἄλλη ἀρρώστεια χρονία ἦρθε νὰ προστεθῇ στὴν βρογχίτιδα: Ἡ ἐντερίτις. «Ὑποφέρω ἀπὸ κοιλιακὰ, γράφει. Εἶνε ἡ συνηθισμένη μου ἀρρώστεια. Ἐχω συνεχῆ διάρροια, πρᾶγμα πού μοῦ προκαλεῖ μιὰ τρομερὴ ἀδυναμία». Ἄλλοῦ πάλι γράφει: «Εἶμαι πολὺ ἀσχημα σήμερα. Ἐχω τρομερὴ διάρροια. Τὸ φτωχὸ μου στομάχι εἶνε σὲ χάλια».

Ὁ Μπετόβεν ὑπέφερε ἀπὸ φοβεροὺς πονοκεφάλους. Μὰ καὶ τὰ μάτια του δὲν πήγαιναν πίσω. «Καὶ τὰ μάτια ἀκόμη μοῦ πονᾶνε, γράφει. Πρέπει νὰ τὰ προσέχω πολὺ. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὰ δένω μ' ἕναν ἐπίδεσμο τῆ νύχτα».

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰς τὶς ἀρρώστειες, ὑπέφερε καὶ ἀπὸ ὀξείας ρευματισμοῦς καθὼς καὶ ἀπὸ ἕναν ἴκτερο, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε τελειωμό.

Στὸ τέλος, ὁ Μπετόβεν ἔγινε ὑδρωπικός, πρᾶγμα πού τὸν ἀνάγκασε νὰ ὑποβληθῇ σὲ τέσσερες ἐγχειρήσεις. Στὴ μιὰ

ἀπ' αὐτὰς τοῦ ἔβγαλαν ἀπ' τὴν κοιλία δέκα λίτρος νερὸ καὶ τὴ δεύτερη εἴκοσι. Αὐτὴ ἦταν ἡ τελευταία φάσις τῶν παθήσεών του. Τὸ εἶχε καταλάβει κι' ὁ ἴδιος αὐτὸ καὶ γράφει κάπου: «Ὁ χάρος δὲν θ' ἀργήσῃ νὰρθῇ νὰ μὲ θερίσῃ μὲ τὸ δρεπάνι του». Καὶ ὅμως, ἔπειτ' ἀπὸ κάθε ἐγχείρησι ἔνοιωθε τὸν ἑαυτὸ του ἀνακουφισμένο καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη του στὴ ζωὴ ξαναγύριζε.

Μὰ ἡ ἀδυναμία του μεγάλωνε ὀλοένα καὶ εἶχε συχνὰς λιποθυμίες.

Καὶ ἔτσι πέθανε στὶς 26 Μαρτίου 1821, σὲ ἡλικία πενήντα ἑπτὰ χρονῶν, ἡ μεγαλύτερη μουσικὴ μεγαλοφυΐα τῶν αἰώνων.

* * *

Ὁ Μπετόβεν εἶχε πάθει ὅ,τι παθαίνουν ὅσοι ὑποφέρουν ἀπὸ χρόνιες ἀρρώστειες: βλέποντας ὅτι δὲν θεραπεύονται τὰ θάζουν μὲ τοὺς γιατροὺς των.

Ὁ Μπετόβεν δὲν ἀπετέλεσε ἐξαίρεσι τοῦ κανόνος αὐτοῦ. Ὅλοι οἱ γιατροὶ του ἔχασαν διαδοχικὰ τὴν ἐμπιστοσύνη του. Τὸν ἕνα τὸν ἔλεγε «κολοκυθόγιατρο», τὸν ἄλλο «Κάϊν», τὸν ἄλλο «Δολοφόνο» κλπ.

Μὰ καὶ στοὺς ἀνθρώπους πού τὸν ὑπηρετοῦσαν δὲν φερόταν καλύτερα: «Ἄν τὸ στομάχι μου ἔχῃ τέτοια χάλια — γράφει κάπου — καὶ ἂν ἔχω τόσο τρομερὸ συνάχι, τὸ πρῶτο ὀφείλεται στὴν ἀγγελάδα τῆ μαγειρίσσά μου μὲ τὰ ἀπαίσια φαγητὰ πού μοῦ φτιάχνει καὶ τὸ δεύτερο στὴ γουρούνα τῆν ὑπηρέτριά μου πού ἀφήνει ὅλες τὶς πόρτες καὶ τὰ παράθυρα ἀνοικτὰ».

Καὶ ὅμως, οἱ γιατροὶ τοῦ Μπετόβεν ἔκαναν ὅ,τι μπορούσαν γι' αὐτὸν, μὲ τὰ μέσα πού διέθετε ἡ ἐπιστῆμη ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ὁταν, νέος ἀκόμα, προσεβλήθη ἀπὸ εὐλογία καὶ τυφοειδῆ πυρετὸ, τὸν περιποιήθηκαν τόσο καλά, ὥστε γλύτωσε. Δυὸ φορές ἀκόμη τοῦ ἔσωσαν τὴ ζωὴ ἀπὸ τὴν πνευμονία. Δὲν ἔπρεπε λοιπὸν νάχη κανεὶς τὴν ἀξίωσι ἀπ' αὐτοὺς νὰ τὸν ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὶς βρογχίτιδες του καὶ τὴν ἐντερίτιδα πού καὶ σήμερα ἀκόμα,

παρ' ὅλες τὶς τεράστιες κροόδους τῆς ἐπιστῆμης, θεωροῦνται δυσκολοθεράπευτες. Ἐξ ἄλλου ὁ Μπετόβεν δὲν πέθανε οὔτε ἀπὸ τὶς συνέπειες τῆς βρογχίτιδος, οὔτε ἀπὸ κρίσι ἐντερίτιδος. Ὁ θάνατός του πρέπει ν' ἀποδοθῇ στὴν κατάστασι τοῦ ἥπατός του.

Εἶχε πάθει κίρρωσι τοῦ ἥπατος, ἡ ὁποία καὶ τοῦ προκάλεσε τὴν ὑδροπικία. Ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ τοῦ παρουσιάστηκε μὲ ναυτίες, αἱμορροΐδες, ἔμετους, πρηξίματα, φουσκώματα κτλ.

Μὰ γιὰ ὅλ' αὐτὰ, ὁ μόνος ἔνοχος εἶν' ὁ ἴδιος ὁ Μπετόβεν. Ποιά μεγαλοφυΐα ἄλλωστε δὲν ἔχει καὶ τὴν ἀνάποδῆ της; Ἡ ἀνάποδη λοιπὸν τοῦ Μπετόβεν, ὁ ὁποῖος εἶχε γεννηθῇ στὴν πατρίδα τῆς μύρας, ἦταν νὰ συχνάζῃ ὑπερβολικὰ στὰ ζυθοπωλεῖα. Μόλις συνερχόταν λίγο ἀπὸ τὶς ἀρρώστειες του, ἔτρεχε ἀμέσως στὶς μύρες. Ἐκεῖ ἔδινε ραντεβοῦ στοὺς φίλους του κι' ἔπινε ὅπως μόνο οἱ Γερμανοὶ ξέρουν νὰ πίνουν.

Τέτοια διαίτα δὲν συνιστᾶται βέβαια οὔτε γιὰ τὴν ἐντερίτιδα, οὔτε γιὰ τὸ ἥπαρ. Δὲν μπορούσε παρὰ νὰ ἐπιδεινώσῃ

Ὁ Μπετόβεν

ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

ΤΙ ΘΗΡΙΟΝ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΙ ΜΗΔΑΜΙΝΟΤΗΣ!

Τί καταναλίσκει ή ανθρωπότης. Οί εκπληκτικοί υπολογισμοί ενός Αμερικανού χημικού. Πόσο στοιχίζει τὸ σῶμα μας. Τί εἶνε ή έξυπνάδα μας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς. Τί τρώει ή ανθρωπότης. Τὸ βάρος τῶν δοντιῶν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς κλπ. κλπ.

Ε Δὼ καὶ λίγο καιρὸ. ἕνας Αμερικανὸς χημικός, ὁ καθηγητὴς Τζόννας Μόργκαν, ἔκανε ἕναν παράξενο ὑπολογισμό, ἀπὸ ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους μᾶς ξαφνιάζουν κάθε τόσο οἱ ἐπιστήμονες τοῦ Νέου Κόσμου... Ὁ δόκτωρ Μόργκαν, οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ, ὑπολόγισε πόσο περίπου στοιχίζουν τὰ διάφορα συστατικὰ ἑνὸς ἀνθρώπινου σώματος καὶ θρῆκε τὸ ἐξῆς: "Ὅλα μαζὺ δὲν κοστίζουν πέρα πάνω ἀπὸ 5 δολλάρια! Μὰ ὁ ἰδιότροπος χημικός δὲν περιωρίσθηκε μόνο σ' αὐτὴ του τὴν πρωτότυπη ἔρευνα. Ἐκανε κι' ἄλλες πολλές, πού εἶνε ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρουσες καὶ ἀποκαλυπτικὲς γιὰ τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς ἀπάνω στὴ γῆ.

Ἐπολόγησε, παραδείγματος χάριν, πόσα λεπτὰ ξοδεύει ἕνας ἀνθρώπος τὴν ἡμέρα γιὰ τὴν συντήρησί του καὶ θρῆκε ὅτι τὸ ποσὸ αὐτὸ δὲν ξεπερνᾷ τὸ 1 δολλᾶριο. Μ' ἕνα δολλᾶριο τὴν ἡμέρα μπορεῖ θαυμάσια νὰ ζήσει κάθε ἀνθρώπος. Ὅλα τ' ἄλλα ξεοδα πού κάνουμε εἶνε περιττὰ ἀπὸ μιὰ ἀπαισι καὶ συμβατικὰ δημιουργήματα τοῦ λεγομένου πολιτισμοῦ μας.

Ἐκαμε ὅμως κι' ἕνα σωρὸ ἄλλους ἐπίσης περίεργους ὑπολογισμοὺς, πολὺ λίγο κολακευτικὸς γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ὅλη ή μυϊκὴ δυνάμις μας, κατὰ τὸν χημικὸ Μόργκαν, μπορεῖ νὰ ἀντιπροσωπευθῆ ἀπὸ ἕνα χοντρὸ καρφί. Ὅση ἀντίστασι παρουσιάζει τὸ καρφί αὐτὸ, τόση εἶνε καὶ ή μυϊκὴ δυνάμις μας. Ὅσο γιὰ τὴν περίφημη έξυπνάδα μας, ὁ Αμερικανὸς ἐπιστήμων εἶνε ἀδυσώπητος: γι' αὐτὸν ή ἀνθρώπινη έξυπνάδα δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μερικὰ γραμμάρια φωσφόρου.

Πόσος τώρα εἶνε κατὰ μέσον ὄρον ὁ πληθυσμὸς τοῦ κόσμου; Ὁ Μόργκαν μᾶς πληροφορεῖ ἀπὸ τίς διάφορες στατιστικὲς, ὅτι ὁ μέσος ὄρος τοῦ πληθυσμοῦ ξεπερνᾷ τὰ δύο δισεκατομμύρια.

Ἐπίσης ἔχει ὑπολογισθῆ ὅτι κάθε ἡμέρα γεννιέται ἕνα παιδί σὲ κάθε δέκα χιλιάδες κατοίκους τῆς γῆς καὶ συνεπῶς ἔχουμε καθημερινῶς 200 χιλιάδες γεννήσεις, κάθε χρόνο δὲ 72 ἑκατομμύρια. Μέσα σὲ 30 αἰῶνες θὰ ἔχωμε ἕνα σύνολο ἀπὸ 26 δισεκατομμύρια γεννήσεις!...

Ἄν τώρα ὑπολογίσωμε ὅτι κάθε ἄτομο κατὰ μέσον ὄρον ζυγίζει 60 κιλά, τὸ βάρος ὄλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἀπᾶνω στὴ γῆ φτάνει τὰ 156 ἑκατομμύρια τόννους.

Γιὰ νὰ θρέψῃ αὐτὰ τὰ 26 δισεκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὴν προϊστορικὴ ἐποχὴ μέχρι σήμερα, ή γῆ προσέφερε κάθε εἶδους προϊόντα, μὰ καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἀνθρώποι ἐνδιαφέρθηκαν γιὰ τὸν πολλαπλασιασμὸ αὐτῶν τῶν προϊόντων, γιὰτὶ ἄλλοιῶς θὰ πέθαιναν ἀπὸ τὴν πείνα. Φαντασθῆτε ὅτι μόνο τὸ βάρος τῶν δοντιῶν τους φτάνει τίς 700 χιλιάδες τόννους!...

Ὡστόσο, μποροῦμε νὰ κάνουμε καὶ πιὸ συγκεκριμένους ὑπολογισμοὺς. Ἄν ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνες ἦταν, κατὰ μέσον ὄρον, 2 δισεκατομμύρια

τὴν κατάστασι. Καὶ γι' αὐτὴ τὴν αἰτία, στὸ 1821, τὸ ἦπαρ του ἀρχισε νὰ ἐκδηλώνῃ τὴν πάθησί του μὲ δυνατὴ κρίσι ἰκτέρου. Τοῦ κάκου οἱ γιατροὶ τὸν προειδοποίησαν τότε. Ὁ Μπετόβεν δὲν τοὺς ἔδωσε καμμιά σημασία κι' ἐξακολούθησε τὸν ἴδιο τρόπο ζωῆς, ὡς ὅτου ἔκοψε τὸ νῆμα τῶν ἡμερῶν του ὁ θάνατος, «ὀφειλόμενος εἰς ὑπερβολικὴ χρῆσι ποτῶν», ὅπως διεπίστωσε ὁ φίλος του γιατρός, δόκτωρ Μαλφάττι.

Δόκτωρ Β. ΩΣΕ

ἀνθρώποι, ἰδοὺ τί κατανάλωσι τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἔκαναν καθημερινῶς αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι.

Ψωμί καὶ ἄλλα δημητριακὰ, μὲ μέσον ὄρο καταναλώσεως 750 γραμμάρια γιὰ κάθε ἄτομο: ἕνα καὶ μισὸ ἑκατομμύριο τόννοι.

Κρέας, ὁποιοῦδήποτε εἶδους, μὲ μέσον ὄρο καταναλώσεως 150 γραμμάρια γιὰ κάθε ἄτομο: 300 χιλιάδες τόννοι. Μὲ ἄλλα λόγια, ὄλος ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς τρώει κάθε ἡμέρα ἕνα πελώριο κοπάδι ἀπὸ 600 χιλιάδες βῶδια!

Ξέρετε τώρα πόσο νερὸ πίνουμε καθημερινῶς οἱ ἀνθρώποι, μὲ μέσον ὄρο 3 λίτρες γιὰ κάθε ἄτομο; Ἀπλούστατα, 60 ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα.

Ὅσο γιὰ τὸ κρασί καὶ τὴν μύρα, μὲ μέσον ὄρο μισὴ λίτρα, ή κατανάλωσις τους φθάνει τὸ ἕνα ἑκατομμύριο ἑκατόλιτρα.

Γιὰ τὰ χορταρικὰ, τὰ ψάρια, τὸ γάλα, τὰ αὐγά, τὸ ρύζι, μὲ μέσον ὄρο 2 χιλιόγραμμα τὴν ἡμέρα γιὰ κάθε ἄτομο, ἔχουμε μιὰ κατανάλωσι πού φθάνει τὰ 6 ἑκατομμύρια τόννους.

Ἴδου μερικὰ ἀκόμη παραδείγματα: κατὰ τοὺς 30 αἰῶνες πού ὑπάρχει ή ἀνθρωπότης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔγινε τόση κατανάλωσις κρέατος, ὡστε ἂν θελήσουμε νὰ δώσουμε μιὰ παραστατικὴ εἰκόνα τῆς ποσότητος, θὰ ἔχουμε ἕνα κοπάδι ἀπὸ 12 ἑκατομμύρια βῶδια.

Μὲ ἄλλα λόγια, κάθε ἄτομο, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς του (μέσος ὄρος, ὅπως εἶπαμε, εἶνε 40 χρόνια), ἔφαγε 2160 περίπου χιλιόγραμμα κρέας ή σωστὰ πέντε ὀλόκληρα βῶδια!

Κι' ἀρᾶ γε συλλογισθῆκατε ποτὲ ὅτι, τρώγοντας ἕνα αὐγὸ κάθε μέρα, σὲ σαράντα χρόνια ζωῆς ἔχετε καταβροχθίσει 15 χιλιάδες περίπου αὐγά, τὰ ὁποῖα ἂν τὰ θάλουμε στὴ σειρά, σχηματίζουμε ἕνα ὀλόκληρο χιλιόμετρο;

Θὰ νομίσετε τώρα, ὅτι ὁ δόκτωρ Μόργκαν ἐξάντλησε πειὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς του. "Ε, ὄχι, λοιπόν. Ἐχει κάνει κι' ἄλλους, ἀκόμα πιὸ παράξενους. Ὅριστε μερικοὶ:

Ἄν ἕνας ἀνθρώπος κάνῃ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας δέκα χιλιάδες βήματα, μήκους τὸ καθένα 60 πόντων, μέσα σ' ἕνα χρόνο ἔχει διανύσει 2160 χιλιόμετρα καὶ μέσα σὲ 40 χρόνια σωστὰ 86.400 χιλιόμετρα. Μὲ ἄλλα λόγια ἔχει κάνει πολλές φορὲς τὸ γύρο τῆς γῆς!

Ἄν πάλι ὑπολογίσουμε ὅτι κάθε ἄτομο μιλάει ἀπάνω-κάτω ἕξη ὥρες τὴν ἡμέρα, προφέροντας κάθε μέρα 20 χιλιάδες περίπου λέξεις, σὲ 40 χρόνια θὰ ἔχη προφέρει περισσότερα ἀπὸ 300 ἑκατομμύρια λέξεις, πού εἶνε ἀρκετὲς γιὰ νὰ σχηματίσουν μιὰ βιβλιοθήκη ἀπὸ 250 τόμους, 200 σελίδων ὁ καθένας.

Φυσικὰ, γιὰ τὸν ὑπολογισμό αὐτὸν, ὁ Αμερικανὸς καθηγητὴς ἔλαβε ὑπ' ὄψει του τοὺς σοβαροὺς ἀνδρες, γιὰτὶ ἂν ἐστήριζε τοὺς ὑπολογισμοὺς του στὶς γυναῖκες, τῶν ὁποίων εἶνε γνωστὴ ή φλυαρία, θὰ ἔχανε τὸν μπούσουλα.

Τέλος, γιὰ νὰ κλείσουμε αὐτὸ τὸ περίφημο ἄρθρο, ἀναφέρουμε ὅτι, ἂν κάθε ἀνθρώπος λυώνῃ κάθε χρόνο 30 μέτρα ὑφάσματος γιὰ ροῦχα, ἐσώρρουχα, σεντόνια κλπ., ἔχουμε μιὰ ἔτησιᾶ κατανάλωσι ἀπὸ 60 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα ὑφάσματος!...

ΑΛΝΤΟ ΜΠΙΑΚΙ

Μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14α', Ἀθήναι.